

Med bestemmelsen gennemføres artikel 67 i MiFID-direktivets, jf. artikel 5, stk. 2, og artikel 12.

Efter det foreslåede stk. 10 skal et selskab, der ønsker at drive en multilateral handelsfacilitet som en alternativ markedsplads, give meddelelse herom til Finanstilsynet inden påbegyndelsen af driften af den multilaterale handelsfacilitet. Det vil ikke være muligt efter påbegyndelsen af driften at ændre en multilateral handelsfacilitet til en alternativ markedsplads. Dette skyldes, at et sådan skifte ville indebære ændringer i de offentligretlige regler i relation til udstedere og investorer m.fl. Meddelelsen er bindende for selskabet. Således kan en alternativ markedsplads ikke efterfølgende ophøre med at være alternativ markedsplads og i stedet blive til en markedsplads underlagt de almindelige regler for multilaterale handelsfaciliteter.

Til nr. 20

Den foreslåede ændring er en konsekvens af ændringerne i bilag 4 og 5, jf. forslaget § 3, nr. 80 og 81.

Som følge af, at bilaget i MiFID-direktivet som noget nyt i forhold til investerings servicedirektivet omfatter råvarederivater, der afregnes fysisk, og da investeringsforvaltningsselskaber ifølge artikel 5, stk. 3, litra a, i direktiv 85/611/EØF (UCITS-direktivet) alene kan få tilladelse til at udføre porteføljepleje med de instrumenter, der er nævnt i afsnit B i bilag 1 til investerings servicedirektivet, vil investeringsforvaltningsselskaberne ikke længere være omfattet af hele bilag 5 til loven, der er den gennemførelse af bilaget i investerings servicedirektivet. Det foreslås derfor, at der i stk. 2 alene henvises til lovens bilag 5, nr. 1-3. Endvidere foreslås, at de instrumenter, som investeringsforvaltningsselskaber også kan udføre porteføljepleje med ifølge UCITS-direktivet, udtrykkelig nævnes i lovtæksten.

Til nr. 21

Den foreslåede ændring af *stk. 3*, gennemfører artikel 52 i MiFID-direktivet, og pålægger Finanstilsynet at træffe afgørelse senest 6 måneder efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning om tilladelse i henhold til lovens §§ 7-11.

Formålet med ændringen af bestemmelsen er at beskytte ansøgerens interesse i, at en sag om tilladelse afgøres inden rimelig tid. Derfor skærpes kravet til Finanstilsynet om at træffe en egentlig afgørelse senest 6 måneder efter modtagelsen af en fuldstændig ansøgning i modsætning til det gældende krav om alene en udtalelse i sagen.

Kravet om begrundelse indsættes i bestemmelsen, da dette følger af ordlyden i direktivet. Kravet medfø-

rer ingen ændringer i forhold til den gældende bestemmelse, da det allerede efter de gældende regler i forvaltningsloven er et krav, at afgørelser begrundes.

Til nr. 22

Med forslaget præciseres det, at der stilles krav om, at alle finansielle virksomheder, der ønsker tilladelse til at yde investeringsservice, som dette foreslås defineret i forslaget til lovens bilag 4, jf. forslaget § 3, nr. 80, skal være medlem af en af myndighederne anerkendt investorgarantiordning. Danske værdipapirhandlere skal derfor i forbindelse med meddelelse af tilladelse, som hidtil optages som medlemmer af Garantifonden for indskydere og investorer. Ændringen ændrer ikke i gældende ret, men præciserer, at der er tvungent medlemskab. Forslaget gennemfører artikel 5, stk. 2, og artikel 11 i MiFID-direktivet. En operatør af et reguleret marked er ikke en finansiell virksomhed. Disse virksomheder må ikke tilbyde anden form for investeringsservice end drift af en multilateral handelsfacilitet, og der er derfor ikke noget krav om, at de skal være tilsluttet Garantifonden for indskydere og investorer.

Til nr. 23

Forsikringsvirksomhed udøves i EU i overensstemmelse med de fælles EU-forsikringsdirektiver. Uanset at der således er et fælles grundlag, har det i praksis vist sig, at medlemslandene ikke har fortolket direktiverne fuldstændig ensartet med hensyn til afgrænsningen mellem liv- og skadesforsikring. Dette har haft som konsekvens, at danske skadesforsikringsselskabers udenlandske filialer ikke har kunnet udøve visse forsikringsformer, som ellers er tilladt for værtslandets skadesforsikringsselskaber.

Af konkurrencemæssige grunde foreslås det derfor at indsætte en bestemmelse, der giver Finanstilsynet hjemmel til at tillade, at danske skadesforsikringsselskaber, der gennem en filial driver virksomhed i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, kan udøve forsikringsformer, der måtte være tilladt for skadesforsikringsselskaber i det pågældende land, uanset at den enkelte forsikringsform ikke er tilladt i Danmark.

Som et eksempel kan nævnes et skadesforsikringsselskab, der overtager livsforsikringer i form af rene risikoforsikringer af højst et års varighed karakteriseret ved, at der ikke er opsparingsmidler knyttet til forsikringerne, og at ydelsen er en éngangsydelse, hvis forsikringsbegivenheden indtræder. Præmier for denne type livsforsikring beregnes på samme måde som